

EN DÖV MAN BOTAS

■ Tidsram: 20-25 minuter

Mark 7:31-37

En döv man botas

Sedan lämnade han trakten kring Tyros och gick över Sidon till Galileiska sjön, i Dekapolisområdet. Där kom de till honom med en man som var döv och knappt kunde tala, och de bad Jesus lägga sin hand på honom. Han tog honom avsides från folket och stack fingrarna i hans öron och spottade och rörde vid hans tunga. Sedan såg han upp mot himlen, andades djupt och sade till honom: ”Effata!” (det betyder: Öppna dig!). Med ens öppnades mannens öron och hans tunga löstes och han talade riktigt. Jesus förbjöd dem att berätta det för någon. Men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare spred de ut det. Och alla blev överväldigade och sade: ”Allt han har gjort är bra: de döva får han att höra och de stumma att tala.”

■ Övriga läsningar: Jes 35: 4-7a, Jak 2:1-5

■ Bakgrund

Anmärkningsvärt för Markusevangeliets läsare är att Jesus nu för andra gången utför en helande handling bland hedningar. Här blir tydligt att Jesus frälsande handling är öppet också för hedningar, inte endast för Israels folk.

För oss kan det upplevas som främmande att Jesus använder spott när han helar den dövstumme, men under antiken var spott ett ofta använt medel i behandlingen av sjuka. Jesus helar inte den döve för att göra en maktdemonstration av sin egen förmåga. Att hela den döve är att hjälpa denna människa i djupet av sin existens, att återge honom en mänskligt fundamental förmåga: möjligheten att höra och att tala. Genom att se upp till himlen visar oss Jesus varifrån denna kraft kommer, det är Gud som öppnar människors ögon och öron, som skapar nytt. Orden: ”allt han har gjort är bra” påminner oss om skapelseberättelsen, där vi i slutet av varje skapelsehandling läser: ”Och Gud såg att det var gott”. Även i dagens första läsning läser vi i Jesaja:

*Då skall de blindas ögon öppnas
och de dövas öron höra.
Då skall den lame hoppa som en hjort
och den stumme brista ut i jubel. (Jesaja 35:5-6)*

Tidigt använde sig kyrkan av denna helande handling och ordet ”effata” i samband med dopet, så har det förblivit till idag. Med sin helande handling ger oss Jesus ett tecken på Guds rike, han föregriper dess slutgiltiga fullbordan.

■ Ta med

En duk (gärna i den liturgiska färgen grönt), ett Kristusljus, ett krucifix, en staty/ikon/bild på Kristus. Bibel, gärna en barnbibel. Ev: korg med hjärtan. Skriv ut och kopiera bilden som hör till dagens berättelse som barnen kan färglägga (finns i slutet av detta dokument).

■ VÄLKOMNA!

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt, hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn.

Samla barnen i en cirkel på golvet.

- Välkomna alla barn, roligt att se er här!
- Är det någon som såg vilken färg som prästen hade på sin fina mässhake idag?

Ja, det kallas för tiden under året, då är det grönt! (Nu tar du fram duken i rätt färg. Visa gärna KPNs kyrkoårsaffisch. [Här kan du beställa den.](#))

- Har någon haft födelsedag, eller kommer ha födelsedag snart?

Bjud in barnet att komma fram till mitten och säg:

- Grattis! Födelsedagen påminner oss om att Gud skapar var och en av oss för att han älskar oss, vi sjunger denna sång tillsammans för att komma ihåg det:

[När Gud sade ordet som skapade dig](#)

*När Gud sade ordet som skapade dig,
tror jag han tänkte så här.
Du är någonting, du kan någonting,
jag älskar dig just som du är.*

TEXT: A-S THORSELL-AHLM

Hjälp barnet att tända ljuset.

- Varför tänder vi ljuset? Just det, Jesus, du är alltid med oss, men när vi tänder ljuset, då kan komma vi ihåg det Jesus sa: Jag är världens ljus. Han sa också: Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem.

– Vi gör korstecknet ihop: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Om barnen är under 5 år kan du bjuda in dem till att lyfta ikonerna av Jesus, titta på den och säga: – Hej Jesus, jag är, jag vill vara din vän.

■ SÅNG

Vi sjunger psalm 176 ur *Cecilia* med rörelser:

Du är hemliga vännen min

*Du är hemliga vännen min, du har hittat mig jag är din.
Jag vill gå med överallt där du går, stå vid din sida och dig förstå.
Jesus jag är din.*

TEXT: ANDERS PILTZ

■ VÅRT FINA HJÄRTA

Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen). Den får anpassas till gruppen och till situationen!

- Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? (*Håller upp ett litet tyghjärta*)
- Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i. (*Dela ut till var och en*)
- Hur känns det? (*Låt barnen komma med förslag*)
- Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig.

(*Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex*)

- När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti.
- Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan.
- Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälp barnen att ett i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga:

- Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen:

- Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

■ DAGENS TEMA: EN DÖV MAN BOTAS

- Om jag säger ”öra” vad tänker ni då? (lyssna till barnens förslag)
- Finns det saker som ni är särskilt glada över att ni kan höra? (kanske musik, när vinden blåser i träden, när katten spinner, ljudet av mammas fotsteg när hon kommer till sovrummet för att säga god natt om kvällen?)
- Finns det människor som ni är särskilt glada över att kunna höra och lyssna till?
- Finns det ord som ni tycker om att höra?
- Visst är det en stor gåva att vi har öron som hjälper oss att lyssna!

Inbjud barnen till att känna efter sitt öra med fingrarna. Alla öron kan se lite olika ut, ha lite olika form, men det är en stor gåva att vi har två öron med vilka vi kan höra.

- Vad hör vi just nu? (lyssna till barnens förslag, röster, dörrar, bilar...)

Inbjud barnen till att hålla för öronen, se om de kan få det att bli så tyst som möjligt, så att de nästan inte hör något alls.

- Kan ni föreställa er hur det skulle vara om ni inte kunde höra alls, om ni skulle vara helt döva?
- Känner ni någon som är döv? (kanske någon mor – eller farförälder som har försämrad hörsel?)
- Hur gör döva för att kunna prata med varandra? (de använder kroppspråk och teckenspråk...)
- Ofta har döva lite svårt att tala också. Eftersom de inte hör hur ord låter.
- Nu ska ni få höra en berättelse om en flicka som var fem år, hon hette EvaMaria. Hon hade sett hur hennes mamma ibland gick till ytterdörren, öppnade den och välkomnade gäster och andra trevliga besökare. Alla blev glada när dessa människor kom. Då ville den lilla flickan också öppna dörren för att ta emot vänliga besökare. Men varje gång hon gick till dörren, så stod ingen där. Hon förstod inte varför. När hon frågade sin mamma förklarade mamman: det är för att du är döv, du hör inte att dörrklockan ringer, det är ju bara om någon ringer på som jag går till ytterdörren för att släppa in människorna.
- Hur tror ni det var för flickan, att inte höra dörrklockan och alla de saker vi hör?

Dagens evangelium

Sjung [Halleluja](#).

*Halleluja, halleluja prisa Gud.
Halleluja, halleluja prisa Gud.
Genom Ordet är han nära och vi ger honom all ära.
Halleluja, halleluja prisa Gud.*

Melodi: Klappa händerna när du är riktigt glad...

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Markus.

Visa barnen hur man tecknar ett kors med tummen på

- pannan (Jesus, hjälp oss att förstå)
- munnen (Jesus, ge mig mod att bekänna), och
- hjärtat (för att vi ska bevara Guds ord i våra hjärtan) och så säger vi:
- ”Ära vare dig, Herre”.

Läs dagens evangelium. Gör berättelsen levande med hjälp av pappersrullfigurer som du finner här:

<https://kpn.se/resurser/skapa-egna-pappersrullfigurer>

Se även figurerna längst bak i dokumentet.

Bygg upp en miljö runt figurerna med hjälp av stenar, dukar mm.

Efter läsningen avslutar prästen eller diakonen med orden:

Så lyder Herrens evangelium.

Då svarar vi: ”Lovad vare du Kristus”.

Samtal

- Jag undrar, vad var det som hände här?
- Vad gjorde Jesus? (han gjorde så att mannen kunde höra och tala igen)
- Hur tror barnen det kan ha varit för den döve att höra igen?
- Vad är det första de själva skulle vilja höra igen, om de varit döva länge?
- Är det någon som kommer ihåg det speciella ord som Jesus sa? (Effata)
- Jesus såg upp mot himlen (han bad till Gud), andades djupt och sa ordet EFFATA.

Inbjud barnen till att tre gånger göra som Jesus:

- se upp mot himlen
- andas in djupt
- och tydligt säga: EFFATA - ÖPPNA DIG!

- När ni blev döpta, då rörde prästen/diakonen vid ert öra och vid er mun och sa också ”Effata”!
- Tanken är att våra öron ska höra bra, men alldeles särskilt också höra när Jesus talar till oss i mässan, i Bibeln eller i våra hjärtan.
- När Jesus hade botat den dövstumme, så sa människorna: Allt han har gjort är bra.

Inbjud barnen till att tre gånger upprepa orden ur evangeliet:

- Allt han har gjort är bra.
- Är det något särskilt ni vill tacka Gud för, av allt det fina han gjort?

■ SÅNG

Förslag på lämpliga sånger med länkar till KPNs youtubekanal kan du hitta här: <https://kpn.se/resurser/sjung-med-barnen>

Mannen blev så glad när han kunde höra igen, vi gläds med honom och sjunger:

- [*Se Guds glädje bubblar över*](#)
- [*Måne och sol*](#) (Cecilia 33)
- [*När vi delar det bröd*](#) (Cecilia 170)

■ EXTRA AKTIVITETER

- Färglägg den bild som finns i slutet av detta dokument.

■ AVSLUTNING

Samla barnen, stå på knä och be:

Gode Gud, vi tackar dig för att du helade den dövstumme!

Vill någon av barnen tacka Jesus eller be honom om något?

Sjung *Fader vår* tillsammans. [Här ser du hur det kan gå till.](#)

Avsluta med att tacka alla för att de har kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång! För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!

© Katolska Pedagogiska Nämnden

Författare: Ulrika Erlandsson

Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.

Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.

Imprimatur för avsnitten 29:e söndagen under året (årgång B) till Fjärde söndagen i advent (årgång C)

Stockholm den 15 september 2015

+ Anders Arborelius oCD, biskop av Stockholm

"FADER VÅR" MED RÖRELSE

Fader vår, som är i himmelen.

Helgat varde ditt namn.
Tillkomme ditt rike.

Ske din vilja såsom i himmelen,
så ock på jorden.

Vårt dagliga bröd giv oss idag.

Och förlåt oss våra skulder,

såsom ock vi förlåta
dem oss skyldiga äro.

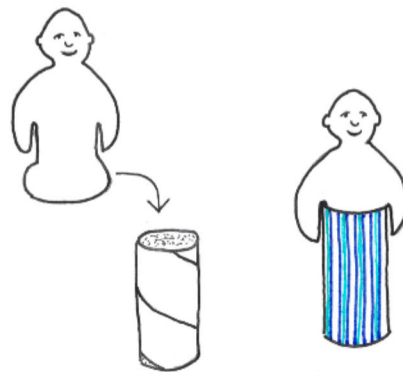

Och inled oss icke i frestelse,
utan fräls oss i från ondo.

Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.

Figurer till pappersrullar. Figurerna kan limmas på lite tjockare papper eller förstärkas med bokplast innan du klipper ut dem. Pappersrullarna kan dekoreras. Illustration: Rauha Navarro Marttinen

EN DÖV MAN BOTAS

